

Takster. Faa vi altsaa ikke ved Landtransporten nogen Fordel, hvad der dog ikke er Statsbanernes Opfattelse, saa faa vi en Fordel ved Transporten til Søs. Jeg er altsaa af den Mening, at der kun bør være Glæde over, at vi nu skulle se denne Sag bragt til Afslutning efter de — hvad skal jeg sige — store Dimensioner, som den efterhaanden har antaget, og jeg vil med Glæde arbejde hen til, at vi kunne komme til en samtidig Ordning af saadanne Jærnbaneanlæg, som Flertallet i dette Ting maatte anse for at være ønskelige og særlig ønskelige at faa ordnede i Forbindelse hermed, men jeg anser det for usandsynligt, at det skulde lykkes at komme saa langt, som er foreslaaet af Jærnbaneudvalgets Flertal, og jeg ser med Bedrøvelse paa den Mulighed, at man ved at forlange for meget skulde komme til at staa paa et lige saa negativt Punkt som i Fjor. Det haaber jeg ikke. Jeg tror heller ikke, at Stemningen er saaledes, at dette skulde være en anden Maade, hvorpaa man vilde begrave ikke blot de danske Børn, men ogsaa de særlig jyske Børn, saaledes at det hele blev til ingen Ting, fordi man paa enkelte Punkter ikke kunde opnaa alt det i Aar, som man sætter Pris paa.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger at gøre med Hensyn til visse Udtalelser, som ere faldne i Dag fra ærede Medlemmer. Den ærede Ordfører talte om den Besparelse, som vilde komme ved Udvalgets Forslag fremfor ved Regeringens Forslag, og mente, at det vilde være en Besparelse af 2½ Million. Det kunde jo være, at ærede Medlemmer ikke forstode dette rigtigt, da Betænkningen indeholder et andet Tal — Betænkningen indeholder nemlig en Besparelse af henved 600,000 Kr. — men det ligger i, at den ærede Ordfører trak Korsør Station fra, saa bliver der en Besparelse af 2½ Mill. Kr., det er ganske ubestrideligt. Hvis den ærede Ordfører ogsaa havde trukket Esbjerg Station og Gedser-Warnemünde fra, saa vilde der blive endnu mere Besparelse, men den Besparelse, der er i Betænkningen, fremkommer jo altsaa ved, at man sammenligner de blandt Regeringens forelagte Forslag, som man ønsker at gaa ind paa, med det af Udvalget foreslaaede, med andre Ord, man trækker Arbejdet ved Vejle Station og Omdannelsen af Vejle-Give Banen fra med 2,903,000 Kr., og føjer som Plus til Viborg-Herning Banen med 2 Millioner og Inventar og Materiel 325,000 Kr., saa bliver der en Mindreudgift af 578,000 Kr. Her har jeg oplyst, at ca. 350,000 Kr. maa gaa

fra efter de Oplysninger, jeg har faaet om Bekostningen ved en Bane fra Viborg til Herning; men det kunde selvfølgelig Udvalget ikke vide noget om. Men den hele Beregning lider af den væsentlige Mangel, at Vejle Station faa vi ikke gratis, og Vejle Station ville vi ikke kunne undvære, og det er under alle Omstændigheder et meget betydeligt Foretagende. Jeg skal ikke nægte, og jeg har sagt det før, at Udgiften til Vejle Stations Omdannelse med en ny Personbanegaard for samtlige de i Vejle udmundende Privatbaner og Statsbanen for en Bekostning af ca. 2 Millioner Kroner er for meget. Men derfra og saa til at sige, at saa stryge vi Vejle Banegaard, og den fører ikke nogen Udgift med sig, det kan heller ikke gøres, og det er jo heller ikke den ærede Ordførers Mening. Den ærede Ordfører mener heller ikke, at vi kunne spare Vejle Banegaard, men naar man taler om en mindre Udgift, saa maa det betyde, at man sparer den, men saa er Udtrykket „mindre Udgift“ ikke rigtigt. Naar man dog skal gaa til en Omdannelse af Banegaarden ved Vejle, som efter min Mening ikke vil kunne gøres under omkring 1 Million Kroner, saa kan man ikke trække de 2 Millioner Kroner fra. Og naar man saa desuden trækker fra Udgiften ved Omdannelsen af Vejle-Give Banen, muligvis opført for højt med et Beløb — jeg ved dog ikke, hvorfor Statskassen skulde anslaa det til et for højt Beløb, men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) antydede noget saadant — saa er det dog sikkert, at man ikke kan køre paa Vejle-Give Banen med Statsbanernes Vogne, uden at den faar en stærkere Overbygning, og vi kunne ikke paa Banen Holstebro-Vejle have en Overbygning til Give og en anden fra Give til Vejle, det tror jeg, at alle, der kende til Sagerne, ville være enige i. Den af Udvalget opgivne Besparelse af 2,903,000 Kr. er altsaa mildest talt meget problematisk, hvorimod den af Udvalget opførte Merudgift af 2,325,000 Kr. er ganske sikker, endog med et Plus af 350,000 Kr. Naa, det lader ikke til, at Pengespørgsmaalet spiller en saa stor Rolle, som snarere det Spørgsmaal, hvorledes vi skulle bære os ad med at laane dem. Den ærede Ordfører har i den Henseende en fra Finansministeren og mig afvigende Mening. Jeg tror ikke, at de Love, der for Øjeblikket ere for Rigsdagen angaaende ny Statslaan, kunne fritage os for i disse Love at opføre Bestemmelser om, at vi kunne benytte hine Laan til disse Udgifter, naar der ud-